

Nytt liv til Løkebergveien 90

Løkebergveien 90, tidligere Løkebergveien 5, kalt *Nordengen*, ble skilt ut fra Løkeberg Nedre, og ble etablert som eget bruk 20.12 1907.

Huset er et for perioden typisk sveitserhus med typiske glassverandaer med farget glass, takutspring og dekorative elementer på møne/gavler og vindusinnramming og med høy grunnmur og bratte tak. Uthuset har hatt fjøs og andre uthusfunksjoner. Eplehagen er der også, fullt lesbart i terrenget. Kulutvern anser dette som et svært godt eksempel på et alminnelig, nøkternt bomiljø fra tidlig 1900-tallet i Bærum. Dette er et bygningsmiljø som forteller mye om Bærums nære historie.

Dette bevaringsverdige huset var svært til nedfalls. Huset trengte en kjøper som virkelig interesserte seg for husets særegne historie. Fantes han! Ny eier, Martin Skilbrei beskriver prosessen:

Vi overtok huset den 16. desember 2016. Huset var da i svært dårlig forfatning, der spesielt taket var på kritisk forfall. Taksteinen (det som var igjen av den) var original teglstein fra 1910, og det samme var undertaket. De siste års eier har latt huset forfalle, både innvendig og utvendig. Det var med en blanding av glede, og en stor klump i magen at vi overtok nøkkelen og skulle starte på dette prosjektet.

Vi brukte julen på å planlegge, og fikk tak i lokale, svært dyktige håndverkere. Taket ble skiftet i januar, der det ble avdekket råteskader i noen vitale bærende deler. Disse ble skiftet, samt en del annet treverk i undertaket. Takket være byggemetoden (pustende hus), samt at trevirke i slike gamle hus er av betydelig bedre kvalitet enn dagens trevirke var skadene opprettelige.

Selv gikk jeg løs innvendig, og tok ned det meste av overflater for å sjekke ut hvordan tilstanden til huset var. Bortsett fra mindre og lokale råteangrep var reisverket i meget god stand.

For å bevare mest mulig av den opprinnelige fasaden, valgte vi å etterisolere huset innvendig. Dette krever at man gjør det på rett måte, huset er avhengig av fortsatt å kunne puste. Det må derfor ikke hverken isoleres eller tettes igjen som et moderne hus.

Tanken var også å restaurere vinduer i størst mulig grad, men vi innså raskt at her var forfallet kommet for langt på de fleste vinduer. De nye vinduene blir laget med samme inndeling og form, slik at fasadene vil fremstå tilnærmet likt som opprinnelig.

Om man planlegger oppussingen/restaureringen, får tak i de rette samarbeidspartnere, samt legger ned en god egeninnsats er det ikke noe større utfordring å pusse opp et hus fra tidlig 1900-tallet enn et hus fra 1970/80-tallet. I skrivende stund har vi 1 uke igjen til innflytting (selv om det er mye som gjenstår), og vi gleder oss veldig til å bringe historien til Nordengen videre.

Ingunn Stuvøy, fagansvarlig kulturvern/Martin Skilbrei, eier.